אפיק ושות' עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS & NOTARY

גיליון 443: יולי, 09 2025
Issue 443: July 09, 2025

הגיליון המקצועי הדו שבועי של אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון
The Bi-Weekly Professional Magazine of Afik & Co, Attorneys and Notary

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609
103 Ha'Hashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

אפיק ושות' מציינת את יום מותו של הצייר הפלמי יאן ואן אייק (1390 - 09 יולי, 1441), מגדולי הציירים בכל הזמנים, ומהראשונים שציירו בצבעי שמן.

Afik & Co. marks the date of demise of Flemish painter Jan van Eyck (1390 - July 09, 1441), one of the greatest painters of all time and one of the first to paint with oil paints.

1. מפנדורוגייט ועד לסמוטריץ' ורגב-על משפיענים וקמפיינים נסתרים/ דורון אפיק, עו"ד, הילה רוזנברג, עו"ד

From Pandorogate to Smotrich and Regev-Influencers and Covert Campaigns/Doron Afik, Esq., Hila Rosenberg, Adv.

מאמר בנושא מחויבות חשיפת תמורה שמקבלים משפיעני רשת על קידום מוצר, הן לאור פרשת "פנדורוגייט" של קיארה פראני והן לאור הפרשות החמורות ביותר מחודשים מאי ויוני, 2025, בהן שר האוצר ושרת התחבורה הישראלים ביצעו קמפיינים "נסתרים". את המאמר כתבו עוה"ד דורון אפיק והילה רוזנברג ממשרד אפיק ושות'. את המאמר בשפה העברית ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a443

An article on the obligation to disclose consideration of online influencers for product promotion, both in light of Chiara Ferragni's "Pandorogate" and the severe incidents of May and June 2025, in which Israeli Minister of Finance and Minister of Transportation conducted “covert” campaigns. The article was written by Doron Afik, Esq. and Hila Rosenberg, Adv. of Afik & Co. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a443

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. התחייבות לפיתוח מוצר חדשני אינה בהכרח התחייבות להשתדלות

שלום ראשל"צ: הבחינה האם הסכם הוא תלוי השתדלות או תלוי תוצאה נגזרת מלשון ההסכם; כאשר ההסכם כולל התחייבות תוצאה מוגדרת, לוחות זמנים ותמורה – מדובר בחיוב תוצאה. לקריאה נוספת: https://www.afiklaw.com/updates/18035

An obligation to develop an innovative product is not necessarily a best-efforts obligation. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18036

ב. נכס שנרכש לפני הנישואין עשוי להיהפך לנכס משותף אם נוהל במשותף במהלך חיי הנישואין

העליון: נכסים שהיו שייכים לאחד מבני הזוג לפני הנישואין, או התקבלו במתנה או בירושה, אינם רכוש משותף; אם בני הזוג התנהלו בפועל כאילו הנכס משותף, הדבר עשוי להפוך אותו לכזה. לקריאה נוספת: http://he.afiklaw.com/updates/18037

A pre-marital asset may become joint property if treated as such during the marriage. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18038

ג. פרסום לא מוכרח להיות משמיץ או מגנה על מנת להיחשב כלשון הרע

שלום ת"א: על מנת שפרסום יחשב לשון הרע הוא אינו חייב להיות פרסום משמיץ והפגיעה תיבחן על פי נסיבותיו של כל מקרה, לרבות תוך בחינת כוונת הפרסום והאופן בו האדם הסביר יפרש את האמור בו. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18039

A publication does not have to be slanderous or condemnatory to be deemed defamatory. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18040

ד. ניהול זירת סוחר ללא רישיון תוך הסתרת העדר הרישיון מהמשקיעים היא עבירה פלילית

כלכלי ת"א: החוק מחייב קבלת רישיון לצורך הפעלת זירת סוחר; חשיבות ההסדרה נגזרת מכך שהמסחר מתבצע מול הזירה עצמה ולכן לעיתים מאופיין בניגוד עניינים בינה לבין הלקוח. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18041

Operating an unlicensed trading platform while not disclosing this to investors is a criminal offence. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18042

ה. החלטה באם לתת בונוס לעובד לאחר סיום תקופת העסקתו הינה בשיקול דעת המעסיק

אזורי ת"א: עצם ההחלטה העקרונית לתשלום בונוס היא בשיקול דעת המעסיק; מהותו האמיתית של הבונוס הוא מתן תמריץ לעובדים, צופה פני העתיד. לקריאה נוספת: https://www.afiklaw.com/updates/18043

The decision whether to give a bonus to an employee after the end of employment is at the discretion of the employer. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18044

ו. התרשלות שותף ביחס לניהול חשבונות בנק ומעקב עליהם אינה מפחיתה מאחריות בגין גזל מצד שותפו

מחוזי ת"א: הכרה באשם תורם מאפשרת לחלק את האחריות לנזק באופן צודק ויעיל בין הצדדים; הכרה באשם תורם כלפי מי שהתרשל לא חלה כאשר מדובר בגזל. לקריאה נוספת: http://he.afiklaw.com/updates/18045

Negligence of a partner in managing bank accounts and supervision does not reduce liability for theft by his partner. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18046

ז. בעל מניות שאינו צד להסכם הבוררות באופן אישי לא יצורף להליך הבוררות שהחברה היא צד לו

העליון: הליך בוררות יונק את כוחו מהסכמת הצדדים; חייץ המפריד בין החברה לבין בעלי מניותיה, הינו אחד ממאפייניה החשובים של החברה ולא ניתן לבצע הרמת מסך לצורך ייחוס הסכם בוררות בין בעל מניות לחברה, ולהיפך. לקריאה נוספת: https://he.afiklaw.com/updates/18047

A shareholder who is not personally a party to an arbitration agreement will not be added to the arbitration proceeding to which the company is a party. Read more at: https://www.afiklaw.com/updates/18048

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של אלפי אנשים ברחבי העולם וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות לעורך דין על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי. **למאגר פרסומים קודמים: http://www.afiklaw.com**

Afik News is the bi-weekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is sent every second week to an audience of thousands of subscribers worldwide and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm advises. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list." The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact an attorney for a specific advice with any legal issue you may have.
For previous Afik News publication see http://www.afiklaw.com

1. מפנדורוגייט ועד לסמוטריץ' ורגב - על משפיענים וקמפיינים נסתרים/ דורון אפיק, עו"ד, הילה רוזנברג, עו"ד

From Pandorogate to Smotrich and Regev - Influencers and Covert Campaigns/Doron Afik, Esq., Hila Rosenberg, Adv.

מאמר בנושא החשיבות של צוואה ישראלית, ורצוי צוואה נוטריונית ישראלית, כאשר קיימים נכסים בישראל, אפילו אם קיימת כבר צוואה במדינה אחרת. את המאמר כתבו עו"ד דורון אפיק ועו"ד אסנת נתאי ממשרד אפיק ושות'. עו"ד דורון אפיק הינו נוטריון ועורך דין המוסמך בישראל ובניו יורק והוא השותף המנהל של משרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים (www.boks-international.com) BOKS International. דורון המתמקד בדיני חברות, דיני מקרקעין, עסקאות בינלאומיות ופיננסיות, לרבות עסקאות מיזוג ורכישה, מימון ומשפט ימי ואף הרצה בתחומי מומחיותו, לרבות במסגרת תואר מנהל עסקים Executive MBA באוניברסיטה העברית בירושלים. עו"ד אפיק בוגר הכשרה של האיחוד האירופי ביישוב סכסוכים בינלאומיים מחוץ לכותלי בית המשפט (גישור ובוררות) ומשמש גם כבורר וכנאמן בנאמנויות ישראליות ובינלאומיות. עו"ד אסנת נתאי הינה חלק מצוות משרד אפיק ושות'. אסנת בוגרת הפקולטה למדעי החברה באוניברסיטה העברית בירושלים ובוגרת תואר במשפטים, בעלת תעודת גישור במשפחה מטעם מרכז גבים. אסנת מוסמכת מטעם משרד המשפטים בישראל להפקת ייפויי כוח מתמשך והיא בוגרת הכשרה של משרד המשפטים בנושא הגנה על הפרטיות. את המאמר ניתן למצוא בקישור: http://he.afiklaw.com/articles/a442

An article on the importance of an Israeli will, and preferably an Israeli notarized will, when assets exist in Israel, even if a will already exists in another jurisdiction. The article was written by Doron Afik, Esq. and Attorney Osnat Nitay of Afik & Co. Doron Afik, Esq. is a notary public and an attorney admitted to practice in Israel and New York and is the managing partner of Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com). Doron served an adjunct professor at Hebrew University Doron teaches Mergers and Acquisitions as part of the EMBA program. Doron's practice focuses primarily on international transactions, including mergers and acquisitions, dispute resolution and issues of public law. He is a graduate of a European Union alternative disputes resolution course and the ICC Master Class for arbitrators and also serves as arbitrator. Osnat Nitay, Adv. is part of the legal team of Afik & Co. Osnat is a graduate of the Faculty of Social Sciences at the Hebrew University of Jerusalem and has a degree in law. She holds a family mediation certificate from the Gevim Center. Osnat is certified by the Israeli Ministry of Justice to create lasting powers of attorneys and graduated a training of the Ministry of Justice on privacy protection. The article in English may be found at the link: https://www.afiklaw.com/articles/a442

2. עדכוני פסיקה

Legal Updates

א. התחייבות לפיתוח מוצר חדשני אינה בהכרח התחייבות להשתדלות

ת"א 54046-02-19 קיוסקאי שיווק (2004) בע"מ נ' ליד טכנולוגיות בע"מ, 04.06.2025, בית משפט השלום ראשון לציון, כב' השופטת ליאור משאלי-שלומאי

יצרן התחייב בהסכם לספק מכונה חדשנית, אך לא עמד בהתחייבותו.

בית המשפט קבע, כי עצם העובדה שמדובר בפרויקט חדשני לא פוטרת את היצרן מחובה לספק את המוצר. חיוב השתדלות הוא חיוב התנהגותי במהותו, והוא כולל את התחייבות לפעול במקצועיות, במיומנות ובשקידה הראויה להשגת התוצאה המיוחלת, אך הוא אינו כולל התחייבות להשיג תוצאה זו. חיוב תוצאה, לעומת זאת, הוא חיוב שעניינו בהשגת תוצאה מסוימת המוגדרת בחוזה. ההבדל בין החיובים הוא תלוי פרשנות חוזה. כאשר ההסכם כולל התחייבות תוצאה מוגדרת, לוחות זמנים ותמורה – מדובר בחיוב תוצאה. כאן, לשון החוזה מעלה, כי היצרן סבר שהוא יודע לייצר את המכונה, על אף שמדובר היה בייצור של מוצר חדש, וכי הוא התחייב לעשות כן. לפיכך, היות המכונה חדשנית לא פוטרת את היצרן מחיוב התוצאה.

An obligation to develop an innovative product is not necessarily a best-efforts obligation

A manufacturer agreed in an agreement to deliver an innovative machine but failed to fulfill its obligation.

The Court held that the project's innovation does not exempt the manufacturer from its duty to deliver the product. A best-efforts obligation is essentially behavioral -it includes the duty to act professionally, skillfully, and diligently to achieve the desired outcome, but does not guarantee that outcome. By contrast, an obligation of result concerns the achievement of a specific, contractually defined outcome. The distinction between the two depends on the construction of the contract. Where the agreement includes a clearly defined result, timelines, and consideration, it is deemed an obligation of the result. In this case, the contract language showed that the manufacturer believed it could produce the machine - despite its novelty -and undertook to do so. Therefore, the innovative nature of the machine does not relieve the manufacturer from its obligation to achieve the agreed result.

ב. נכס שנרכש לפני הנישואין עשוי להיהפך לנכס משותף אם נוהל במשותף במהלך חיי הנישואין

בע"מ 5620/24 ובע"מ 17735-09-24 פלונית נ' פלוני, 30.06.2025 , בית המשפט העליון בירושלים, כב' השופטים יעל וילנר, דוד מינץ וגילה כנפי-שטייניץ

זוג נשוי בנה וניהל יחד דירות על קרקע שהאישה קיבלה מאביה במתנה לפני החתונה כאשר הקרקע והדירות נרשמו על שם האישה בלבד, אבל ההכנסות מהן הופקדו לחשבון משותף. לאחר 23 שנים הזוג התגרש והבעל טען כי מחצית הזכויות בדירות שייכות לו.

בית המשפט העליון קבע, כי שהקרקע והדירות הן נכס משותף ולכן שייך לשני בני הזוג. חזקת השיתוף קובעת כי בני זוג, אשר חיים ביחד ומקיימים משק בית משותף, חזקה כי הרכוש שנצבר במהלך חייהם המשותפים שייך לשניהם, בחלקים שווים, אלא אם כוונתם הייתה אחרת. ככלל, נכסים שהיו שייכים לאחד מבני הזוג לפני הנישואין, או שהתקבלו במתנה או בירושה, אינם נחשבים לרכוש משותף. אולם, אם בני הזוג התנהלו בפועל כאילו הנכס שייך לשניהם, לעתים ההתעלמות מההפרדה במהלך השנים עשוי להפוך גם נכס שאינו חלק מחזקת השיתוף, לנכס משותף. כאן, הנכסים לא נוהלו בנפרד, הבעל היה מעורב באופן פעיל בניהול ופיתוח הנכס לאורך השנים, וההכנסות ממנו הופקדו לחשבון משותף. לפיכך, הקרקע שניתנה לאישה במתנה לפני הנישואין והדירות שנבנו עליה הפכו לחלק מהרכוש המשותף שיחולק באופן שווה בגירושין.

A pre-marital asset may become joint property if treated as such during the marriage

A married couple built and managed apartments on land the wife had received as a gift from her father prior to the marriage with the land and apartments recorded on her name only, but the income from these apartments was deposited into a joint bank account. After 23 years the couple divorced and the husband contended that half of the rights are his.

The Supreme Court held that the land and the apartments are joint property and are thus equally owned by the couple. The presumption of joint ownership states that a couple, who live together and maintain a common household, is presumed to have the property accumulated during their life together belonging to both, in equal parts, unless their intention was different. Generally, assets that belonged to one spouse before the marriage or were received as a gift or inheritance are not deemed part of the joint property. However, if the couple behaved in practice as if the asset belonged to both, sometimes, ignoring the separation over the years may turn even an asset that is not part of the presumption of joint ownerhip into a joint asset. Here, the assets were not separately handled, the husband was actively involved in managing and developing the asset over the years, and the income generated from the assets was deposited into a joint account. Therefore, the land given to the wife as a gift before the marriage and the apartments built thereupon became part of the joint property to be divided equally in the divorce.

ג. פרסום לא מוכרח להיות משמיץ או מגנה על מנת להיחשב כלשון הרע

תא (ת"א) 2810-08-23 פרופ' שקמה ברסלר-שוורצמן נ' רונית לוי, 27.05.2025, בית משפט השלום בתל אביב-יפו, כב' השופט גיא הימן

אושיית רשת פרסמה מספרי טלפון של ראשי המחאה בקפלן במסגרת פוסטים שהעלתה לרשתות החברתיות ודירבנה את קוראיה ליצור קשר עם אותם אנשים ולרכוש מהם מוצרי קמעונאות, על אף שזהו לא משלח ידם. כתוצאה מהפרסום, האנשים הוטרדו באינספור טלפונים.

בית המשפט קיבל את התביעה, וקבע שמדובר בלשון הרע. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם או תאגיד בעיני הבריות לעשותו מטרה לשנאה ולבוז בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו לפגוע במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו. על מנת שפרסום יחשב לשון הרע, הוא לא חייב להיות פרסום משמיץ והפגיעה תיבחן על פי נסיבותיו של כל מקרה, לרבות בחינת כוונת הפרסום והאופן בו האדם הסביר עלול לפרש את האמור בו. כאן, הפרסומים עולים כדי סילוף משלח ידם האמיתי של פעילי המחאה באופן שיש בו כדי להטעות את הקורא הסביר. לפיכך, מטרת הפרסום הייתה ללא ספק הטרדת פעילי המחאה. לפיכך, מדובר בפרסום שמטרתו להשפיל את מושא הפרסום ולפגוע במשלח ידו והוא עולה כדי לשון הרע.

A publication does not have to be slanderous or condemnatory to be deemed defamatory

An influencer published posts which included the phone numbers of leaders of the Kaplan protest (protests against the Israeli government) and encouraged her readers to contact those people and purchase various retail products from them, even though those people do not sell products. As a result of the publication, the people were harassed with dozens of phone calls.

The Court accepted the claim and held that it is defamation. Defamation is a publication which is likely to humiliate a person or corporation in the eyes of others, making them a target of hatred and contempt due to actions, behavior or attributes attributed to them that harm their position, whether a public position or another, in their business, occupation or profession. In order for a publication to be deemed defamation it does not have to be slanderous and the harm shall be reviewed subject to the circumstances of each case, including reviewing the intent of the publication and the manner in which a reasonable person would interpret what is stated therein. Here, the publications amount to a distortion of the protest activists' true profession in a manner that is likely to mislead the reasonable reader. Therefore, the purpose of the publication was to undoubtedly to harass the protest activists. Hence, this is a publication that aims to humiliate its subject and harm his profession and amounts to defamation.

ד. ניהול זירת סוחר ללא רישיון תוך הסתרת העדר הרישיון מהמשקיעים היא עבירה פלילית

תפ"כ 31664-11-22 מדינת ישראל נ' שורוש ואח', 05.06.2025, המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, כב' השופטת דנה אמיר

אנשים ניהלו ללא רישיון פלטפורמת מסחר ממוחשבת שאיפשרה למשקיעים לסחור מולה בחוזה הפרשים - מכשיר פיננסי שערכו נגזר ממחיר נכס הבסיס, כפי שנקבע על ידי זירת הסוחר עצמה. העדר הרישיון לזירת הסוחר הוסתר מהמשקיעים וכן הוצגו להם מצגי שווא כאילו הפלטפורמה לא מרוויחה מהפסדיהם ובדבר היותה בעלת רקע כלכלי איתן ומומחיות תפעולית בעוד שהייתה פלטפורמה חדשה.

בית המשפט קבע, כי הזירה פעלה באופן לא חוקי וכי מעשיהם של המפעילים אותה עולים כדי קבלת דבר במרמה. החוק מחייב קבלת רישיון לצורך הפעלת זירת סוחר. חשיבות ההסדרה נגזרת מכך שהמסחר מתבצע מול הזירה עצמה ולכן לעיתים מאופיין בניגוד עניינים בינה לבין הלקוח, שכן כאשר לקוח מפסיד כתוצאה מעסקה במכשיר פיננסי, הזירה מרוויחה את מלוא ההפסד שלו, וכאשר הלקוח מרוויח, הזירה מחויבת לשלם לו את מלוא הרווח. כאן, הסחר הוא בדמות חוזה שבו המוכר מתחייב לשלם לרוכש את ההפרש בין ערכו הנוכחי של נכס הבסיס ביום העסקה לבין ערכו במימוש החוזה. בחוזה הפרשים הלקוח מרוויח או מפסיד בהתאם לכיוון העסקה שבחר. לפיכך, עת מפעילי הזירה ניצלו את פערי הידע מול הלקוחות והסתירו את העובדה שנכס הבסיס נקבע על ידם, הם הרוויחו את מה שהלקוחות הפסידו ושהם חסרי רישיון, הם קיבלו דבר במרמה מאת המשקיעים ולכן הורשעו בפלילים והוטלו עליהם עונשי מאסר.

Operating an unlicensed trading platform while not disclosing this to investors is a criminal offence

People operated a computerized trading platform that enabled investors to trade with it in a contract for differences - a financial instrument which value derives from the price of the underlying asset, as determined by the trading platform itself. The lack of license for the trading platform was not disclosed to the investors, and they were also presented with false representations that the platform did not profit from their losses and that it had a solid economic background and operational expertise, while it was a new platform.

The Court held that the platform operated illegally and that the actions of its operators amounted to fraud. Israeli law requires obtaining a license in order to operate a trading platform. The importance of regulation stems from the fact that trading is carried out with the arena itself and is therefore sometimes characterized by a conflict of interest between it and the client because when a client loses as a result of a transaction in a financial instrument, the platform gains the full loss, and when the client gains, the platform is obliged to pay him the full profit. Here, the trade is in the form of a contract in which the seller undertakes to pay the buyer the difference between the current value of the underlying asset on the day of the transaction and its value upon realization of the contract. In a contract of differences, the client gains or loses depending on the direction of the transaction he chose. Therefore, when the platform operators took advantage of the knowledge gaps with the clients and hid the fact that the underlying asset was determined by them, that they profited from the losses of the clients and that they lack a license, they obtained money from the investors by fraud and therefore found criminally liable and sentence to prison.

ה. החלטה באם לתת בונוס לעובד לאחר סיום תקופת העסקתו הינה בשיקול דעת המעסיק

ס"ע 37898-06-22 ליזה מילר - קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ, 18.06.2025, בית הדין האזורי לעבודה תל אביב, כב' השופטת מרב חבקין, נציג ציבור (מעסיקים) מר יעקב חמצני

מעסיק הודיע כי בכוונתו להעניק בונוס לעובדים בגין הישגי עבר בשני תשלומים. המעסיק סירב להעניק את המחצית שהשניה של הבונוס לעובדת שבינתיים הודיעה על התפטרותה, מאחר שבמועד התשלום השני כבר לא תחשב כעובדת.

בית הדין דחה את תביעת העובדת לקבלת את יתרת הבונוס מאחר שמתן בונוס הוא חלק מהפרוגטיבה של המעסיק לניהול עסקו ואין הצדקה להתערב בה. עצם ההחלטה העקרונית לתשלום בונוס היא בשיקול דעת המעסיק. מהותו האמיתית של הבונוס היא מתן תמריץ לעובדים, צופה פני העתיד. כאן, בהסכם ההעסקה לא הייתה הוראה המחייבת את המעסיק בתשלום בונוס, כל שכן לאחר סיום יחסי העבודה. שיקול הדעת הנתון למעסיק כולל גם את האפשרות שהבונוס ישולם, כולו או חלקו, רק לעובדים המועסקים על ידי המעסיק או בתשלומים. משכך, אין הצדקה להתערב בפרוגטיבה של המעסיק ובהחלטתו שלא להעניק לעובדת את יתרת הבונוס לאחר שתקופת עבודתה הסתיימה.

The decision whether to give a bonus to an employee after the end of employment is at the discretion of the employer

An employer announced that it intends to grant a bonus to employees for past achievements in two installments. The employer refused to grant the second half of the bonus to an employee who announced her resignation, because she would no longer be deemed an employee on the date of the second payment.

The Court rejected the employee's claim to receive the balance of the bonus because the grant of a bonus is part of the employer's prerogative to manage its business and there is no justification for interfering with it. The principle decision whether to pay a bonus is at the discretion of the employer. The true essence of the bonus is to provide an incentive to the employees, looking towards the future. Here, there was no provision in the employment agreement that obligates the employer to pay a bonus, even more so after the termination of the employment relationship. The discretion given to the employer also includes the possibility that the bonus will be paid, in whole or in part, only to employees employed by the employer or in

installments. Therefore, there is no justification for intervening with the employer's prerogative and its decision not to grant the employee the balance of the bonus after her employment terminated.

ו. התרשלות שותף ביחס לניהול חשבונות בנק ומעקב עליהם אינה מפחיתה מאחריות בגין גזל מצד שותפו

ת"א 44767-04-14 ישראל אלחלל נ' רמי גבע מיקוליצקי ואח', 29.04.2025, בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, כב' השופטת חנה פלינר

בעל עסק הקים עסק, כאשר הוא זה שפתח את חשבון הבנק וניהל את כספי העסק בעוד יתר השותפים היו אחראים על ניהול העסק. עם זאת, בעל העסק נתן לשותפים גישה לחשבון ולא פיקח על מעשיהם, ובמהלך התקופה משכו ממנו כספים ללא ידיעתו, בניגוד להסכם בין הצדדים ובלי שקיבלו לכך רשות.

בית המשפט קבע, כי על השותפים להשיב את מלוא הסכום שגזלו על אף שלבעל העסק אשם תורם. הכרה באשם תורם מאפשרת לחלק את האחריות לנזק באופן צודק ויעיל בין הצדדים. עם זאת, הכרה באשם תורם כאשר מדובר בגזל, משמעה מתן תמריץ לגזול ולכן אין מקום להכיר בהגנה זו במקרה כזה, ביחס למי שהתרשל. כאן, על אף שבעל העסק התרשל, נתן גישה לשותפים ולא פיקח על מעשיהם באופן אשר מהווה אשם תורם, מכיוון שמדובר בגזל, אין בכך כדי לגרוע מחובת השותפים להשיב את מלוא הסכום.

Negligence of a partner in managing bank accounts and supervision does not reduce liability for theft by his partner

A business owner established a business and opened a bank account in his name, through which the business funds were managed. At the same time, the other partners were responsible for operating the business. However, the owner gave the partners access to the account and did not supervise their actions. During this time, the partners withdrew funds from the account without his knowledge, contrary to the agreement between the parties, and without authorization.

The Court held that the partners must return the amount they misappropriated, even though the business owner bore contributory fault. Contributory fault enables a fair and efficient allocation of liability between the parties. However, recognizing the contributory fault in cases of theft would incentivize theft and such a defense is not applicable in these circumstances towards the negligent party. Here, although the business owner was negligent in granting access and failing to supervise their actions amounts to contributory fault because their actions involve theft, this does not detract from the partners' duty to repay the full amount.

ז. בעל מניות שאינו צד להסכם הבוררות באופן אישי לא יצורף להליך הבוררות שהחברה היא צד לו

רע"א 66369-02-25 תאי השקעות וסחר בע"מ נ' גדעון פישמן ו-29 אח', 02.07.2025, בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, כב' השופטים דוד מינץ, אלכס שטיין וחאלד כבוב

בעל שליטה בחברה צורף כצד להליך בוררות, למרות שאינו צד להסכם הבוררות באופן אישי, אלא החברה.

בית המשפט העליון קבע, כי לא היה מקום לצירופו של בעל השליטה להליך הבוררות מכוח הרמת מסך. הליך בוררות יונק את כוחו מהסכמת הצדדים. הרמת מסך תיעשה במשורה ובמקרים חריגים בלבד המעוגנים בחוק, הכולל מספר צורות של הרמת מסך ובהן, בין היתר: הרמת מסך "מלאה" (סעיף 6(א) לחוק החברות) העוסק בייחוס 'חוב' של החברה לבעל מניה בה; וגם הרמת מסך "הפוכה" או "מדומה" (סעיף 6(ב) לחוק החברות) המאפשרת לייחס "תכונה, זכות או חובה" של בעל מניה לחברה במקרים בהם "צודק ונכון" לעשות זאת ולצורך נקודתי מסוים וכן לייחס זכות מהחברה לבעל מניה. כאן, לא ניתן היה לבצע הרמת מסך לצורך צירופו של בעל השליטה להליך הבוררות הן מאחר שצירוף צד להליך בוררות אינו בגדר "ייחוס חוב" והן מאחר שלא מדובר בייחוס "תכונה" וגם לא ניתן לסווג מנגנון בוררות כ"זכות" או כ"חובה", שכן מדובר בהוראה ניטרלית. משכך, בעל מניות שאינו חתום על הסכם הבוררות ולא הביע הסכמתו ליטול צד בהליך בוררות, במפורש או במשתמע, לא יצורף להליך בוררות שהחברה היא צד לו.

A shareholder who is not personally a party to an arbitration agreement will not be added to the arbitration proceeding to which the company is a party

A controlling shareholder in a company was added as a party to an arbitration proceeding, even though he is not personally a party to the arbitration agreement, but rather the company.

The Supreme Court held that there was no reason to add the controlling shareholder to the arbitration proceeding by virtue of piercing the corporate veil. An arbitration proceeding derives its power from the agreement of the parties. Piercing the corporate veil will be done sparingly and only in exceptional cases enshrined in the law, which includes several forms of piercing the corporate veil, including, *inter alia*: "full" piercing (section 6(a) of the Israeli Companies Law) which deals with the attribution of a 'debt' of the company to its shareholder; and a "reversed" or "imaginary" piercing of the corporate veil (section 6(b) of the Israeli Companies Law) that allows attributing a "trait, right or obligation" of a shareholder to the company in cases where it is "just and right" to do so and for a specific need and also allows to attribute a right from the company to its shareholder. Here, piercing the corporate veil was not possible for the purpose of adding the controlling shareholder to the arbitration proceeding, both because the addition of a party to the arbitration proceeding does not constitute "attribution of debt" and because it is not a matter of attribution of a " trait" and it is not possible to classify an arbitration mechanism as a "right" or as an "obligation", because it is a neutral provision. Therefore, a shareholder who is not a party to the arbitration agreement and has not express his consent to take a party in such arbitration proceeding, explicitly or implicitly, will not be added to an arbitration proceeding to which the company is a party.

מפנדורוגייט ועד לסמוטריץ' ורגב - על משפיענים וקמפיינים נסתרים/ דורון אפיק, עו"ד, הילה רוזנברג, עו"ד*

הסיפור של "פנדורוגייט" – שערוריית השיווק שפקדה את קיארה פראני, אחת המשפיעניות הבולטות בעולם - מהווה תמרור אזהרה מהבהב עבור כל מי שפועל בצומת שבין עסקים, תקשורת ומיתוג אישי. גם בישראל במאי ויוני, 2025, נחשפו בעיתונות פרשות חמורות ביותר. באחת מהן, שנחשפה במגזין וואלה במאי, 2025, שר האוצר, בצלאל סמוטריץ', יצא בקמפיין משפיעני רשת ממומן בכספי מדינה כדי לפאר את שמו (מבלי שהמשפיענים חשפו שהם מקבלים תשלום)[1]. כשבועיים לאחר מכן חשפה וואלה שגם שרת התחבורה, מירי רגב, ביצעה קמפיין ממומן בכספי מדינה לפיאור שמה[2].

במוקד פרשת פנדורוגייט עומד קמפיין שיווקי לעוגת חג איטלקית שנערך בשיתוף חברת Balocco, ושווק לציבור כשהוא נותן לעוקבים את הרושם המובהק כי רכישת המוצר מהווה תרומה לבית חולים לילדים חולי סרטן. בפועל התרומה בוצעה מבעוד מועד, ללא קשר למכירות, וההכנסות העיקריות מהקמפיין זרמו לכיסה של פראני ולחברות שבשליטתה. בעקבות הפרשה, איטליה אישרה בשנת 2024 תיקון חקיקה המחייב משפיענים בעלי קהל גדול לחשוף בפרטי פרטים כל שיתוף פעולה שמציג עצמו כתרומה, לרבות זהות הנהנים, סכומי התרומה, ואופן חישובם. בנוסף, הרשויות באיטליה הטילו קנס אישי בסך 400,000 יורו על קיארה פראני וקנס נוסף של 675,000 יורו על החברות שלה ונפתחה חקירה פלילית שהובילה להגשת כתב אישום בגין הונאה בנסיבות מחמירות - עבירה שהעונש בצידה עלול להגיע עד לחמש שנות מאסר. לצד כל אלו, למעורבים בפרשה אף נגרמה, כמצופה, פגיעה אנושה באמון הציבור, ירידה חדה בערך המותג האישי, ואובדן הסכמים מסחריים.

האם גם בישראל ייפתחו הליכים פליליים או יוטלו קנסות על המעורבים בפרשת הפרסומים של שרים סמוטריץ' ורגב, כמו גם על משפיעני הרשת המשתתפים בקמפיינים כמו ינון מגל, משה כורסיה, יעל בר זוהר, מיה דגן, מיכל הקטנה (מיכל ויצמן), גיא הוכמן, איתי הרמן ("הצ'ייסר"), קובי מימון ושמחה גואטה? חוק הגנת הצרכן הישראלי לא רק אוסר הטעיה של צרכנים אלא גם אוסר על קיומו של פרסום סמוי.

החוק בישראל קובע[3] כי פרסומת העלולה להביא אדם סביר להניח כי האמור בה אינו פרסומת, יראו בה כפרסום מטעה אף אם תוכן הפרסומת עצמו אינו מטעה. כך, משפיענים המבצעים בפועל פרסומת מחויבים ליידע את הציבור על כך, כדי למנוע מצב בו צרכנים עלולים להניח שאין מדובר במסר שיווקי. הגדרת "פרסומת" בחוק הישראלי רחבה ביותר וכוללת גם "פרסום שמומן או שנתמך בידי גורם מסחרי הקשור לנושא הפרסום, או שהמפרסם קיבל בעדו, מראש או בדיעבד, תשלום או כל טובת הנאה אחרת, או התחייבות לקבלם מאת גורם מסחרי כאמור". כך, למשל, בעניין בר רפאלי קבע בית המשפט, כי הנחה שמקבל סלבריטי היא בפועל הכנסה לכל דבר[4]. אמנם, לא כל מקרה שמשפיען רשת מקבל מוצר בחינם הופך כל פרסום של המשפיען של השימוש במוצר לפרסומת, אבל בוודאי שאם אותו משפיען מקבל תשלום על כך, עליו לדווח על כך. עילת התביעה מכוח חוק הגנת הצרכן הינה עילת תביעה אזרחית ופלילית כאשר החוק מטיל אחריות גם על נושא המשרה בתאגיד המחויב לפקח ולעשות ככל שניתן על מנת למנוע עבירה על הוראות החוק. זאת ועוד, החוק אף קובע במפורש כי ככול שנעשתה עבירה על הוראות החוק על ידי מי מעובדי החברה, הרי שההנחה היא כי המעביד לא עמד בחובתו לפקח כאמור, אלא אם הוכיח אחרת.

"פנדורוגייט" אינו מקרה פרטי, אלא קריאת השכמה לכל מי שפועל בעידן בו מוניטין הוא מטבע עובר לסוחר, והאחריות המשפטית מתחילה הרבה לפני שהחוזה נחתם. לא פחות מאשר שאלה צרכנית, מדובר כאן בשאלה של אמון הציבור, גבולות השיווק, והכוח של המשפט להיכנס גם אל אזורי ה"רגש". כך או כך, חשוב מאוד בעת ביצוע קמפיין אינטרנטי להיות מלווה בעורכי דין בעלי ניסיון מקיף בתחום ההתנהלות ברשות החברתיות ובאינטרנט[5].

---

* **עו"ד דורון אפיק** הינו נוטריון ועורך דין המוסמך בישראל ובניו יורק והוא השותף המנהל של משרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), שהינו חלק מרשת המשרדים (www.boks-international.com) BOKS International. דורון המתמקד בדיני חברות, דיני מקרקעין, עסקאות בינלאומיות ופיננסיות, לרבות עסקאות מיזוג ורכישה, מימון ומשפט ימי ואף הרצה בתחומי מומחיותו, לרבות במסגרת תואר מנהל עסקים Executive MBA באוניברסיטה העברית בירושלים. עו"ד אפיק בוגר הכשרה של האיחוד האירופי ביישוב סכסוכים בינלאומיים מחוץ לכותלי בית המשפט (גישור ובוררות) ומשמש גם כבורר וכנאמן בנאמנויות ישראליות ובינלאומיות. **עו"ד הילה רוזנברג** הינה עורכת דין המתמקדת המשפט מסחרי, דיני עבודה וליטיגציה. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

[1] כתבתה של ליאת רון במגזין וואלה 25.5.2025 " סמוטריץ' שפך כספי מסים כדי להאדיר את עצמו על המובן מאליו" - https://finance.walla.co.il/item/3752395

[2] ראו וואלה ברנז'ה 08.06.2025 " בזמן שמחירי התחבורה עולים, משפיעניות מיח"צנות את מירי רגב בעשרות אלפי שקלים" - https://b.walla.co.il/item/3755768

[3] סעיף 7 (ג) (1) פרסומת העלולה להביא אדם סביר להניח כי האמור בה אינו פרסומת, יראו בו פרסומת מטעה, אף אם תוכנה איננו מטעה.

[4] עמ (מרכז) 6418-02-16 בר רפאלי נ' פקיד שומה כפר סבא (10.04.2019), כב' השופט שמואל בורנשטין - https://he.afiklaw.com/caselaw/9324

[5] ראו: כללי הזהב לרשתות החברתיות של העסק שלכם/עו"ד עדי מרכוס, פורסם ב אפיק משפטי 342 - 25.08.2021 https://he.afiklaw.com/articles/a342

From Pandorogate to Smotrich and Regev - Influencers and Covert Campaigns/Doron Afik, Esq., Hila Rosenberg, Adv.[*]

The story of "Pandorogate" – the marketing scandal that befell Chiara Ferragni, one of the most prominent influencers in the world, is a flashing warning sign for anyone who operates at the intersection of business, communication and personal branding. In Israel as well, in May and June, 2025, very severe affairs have been exposed in the press. In one of which it was exposed by Walla magazine in May 2025, that Israel Finance Minister Bezalel Smotrich launched a state-funded social media influencers campaign to glorify his name (without such influencer disclosing that they are paid). About two weeks later, the same media exposed that the Minister of Transportation, Miri Regev, also ran a similar campaign to glorify her name.

At the center of the Pandorogate affair is a marketing campaign for an Italian holiday cake in cooperation with Balocco, which was marketed to the public under the clear impression of the followers that the purchase of the product constitutes a contribution to a hospital for children with cancer. In practice, the donation was made ahead of time, regardless of sales, while the main campaign revenues flowed into Ferragni's pocket and the companies under her control. In the wake of the affair, in 2024 Italy passed legislation that requires influencers with large audiences to disclose in detail any collaboration that presents itself as a donation, including the identity of the beneficiaries, the amounts of the donation, and the manner in which such are calculated. In addition, the Italian authorities imposed a personal fine of Euro 400,000 Ferragni and an additional fine of EURO 675,000 on her companies, and a criminal investigation was opened that led to indictment for fraud under aggravated circumstances - an offense for which the penalty can reach up to five years imprisonment. Alongside all this, naturally, the involved also endured and expected blow to public trust in them, a sharp decline in the brand value and loss of commercial agreements. Will criminal proceedings also be initiated in Israel and fines be imposed on those involved in the affair of the publications of ministers Smotrich and Regev, and the social media influencers involved, such as Yinon Magal, Moshe Kursia, Yael Bar Zohar, Maya Dagan, Michal HaKatana (Michal Weizmann), Guy Hochman, Itay Herman ("The Chaser"), Kobi Maimon, Simcha Guetta?

The Israeli Consumer Protection Law not only prohibits misleading consumers, but also prohibis covert advertising. The law states that an advertisement that may lead a person to assume that what is stated in it is not an advertisement will be deemed misleading advertising, even if the content of the advertisement itself is not misleading. Thus, influencers who actually carry out an advertisement are obligated to inform about it in order to prevent a situation in which consumers may assume that it is not a marketing message. The definition of "advertisement" under Israeli law is very broad and also includes "advertising that is financed or supported by a commercial entity related to the subject of the advertisement, or for which the advertiser has received, in advance or retroactively, payment or any other benefit, or an undertaking to receive such from such a commercial entity." Thus, for example, in the Bar Refaeli case[1], the Court found that a discount received by a celebrity is in fact income for all intents and purposes. Admittedly, not any case in which a web influencer receives a free product turns each upload by the influencer of the use of the product into an advertisement, but certainly if such influencer receives payment for it, he must disclose it. The cause of action under the Consumer Protection Law is civil and criminal and the law also imposes liability on corporate officers, who are to supervise and do everything possible in order to prevent a breach of the law. Moreover, the law also explicitly states that if a violation was committed by any company employees, the presumption is that the employer did not fulfill its duty to supervise.

"Pandorogate" is not a specific case, but rather a wake-up call for anyone who operates in an era where reputation is a currency and the legal liability begins long before a contract is signed. No less than a consumer question, it is a question of public trust, the boundaries of marketing, and the power of the law to enter the areas of "emotions." Either way, it is vital when conducting an online campaign to be accompanied by lawyers with extensive experience in the field of social media and the Internet[2].

---

[*]**Doron Afik, Esq.** is a notary public and an attorney admitted to practice in Israel and New York and is the managing partner of Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com), which is part of BOKS International (www.boks-international.com). Doron served an adjunct professor at Hebrew University Doron teaches Mergers and Acquisitions as part of the EMBA program. Doron's practice focuses primarily on international transactions, including mergers and acquisitions, dispute resolution and issues of public law. He is a graduate of a European Union alternative disputes resolution course and the ICC Master Class for arbitrators and also serves as arbitrator. **Adv. Hila Rosenberg** focuses on commercial law, labor law and litigation. This overview does not constitute any legal advice and it is recommended to consult with an attorney who specializes in this field before making any decision on the issues described in this review. For more information: 03-6093609, or by e-mail: afiklaw@afiklaw.com.

[1] Tax Appeal (Center) 6418-02-16 Bar Refaeli v. Kfar Saba Tax Assessor (April 10, 2019), The Honorable Judge Shmuel Bornstein - https://he.afiklaw.com/caselaw/9324

[2] See : The golden rules for the use of social networks for your business/Adv. Adi Marcus, published in Afik News 342 25.08.2021 - https://www.afiklaw.com/articles/a342

De Pandorogate a Smotrich y Regev - Influencers y Campañas Encubierta / Doron Afik, Esq., Hila Rosenberg, Adv.[*]

La historia del "Pandorogate", el escándalo de marketing que se desató sobre Chiara Ferragni, una de las influencers más destacadas del mundo, es una señal de advertencia intermitente para cualquiera que opere en la intersección de los negocios, la comunicación y la marca personal. También en Israel, en mayo y junio de 2025, la prensa ha expuesto asuntos muy graves. En uno de los casos, la revista Walla expuso en mayo de 2025 que el ministro de Finanzas de Israel, Bezalel Smotrich, lanzó una campaña de influencers en las redes sociales financiada por el Estado para glorificar su nombre (sin que dicho influencer revele que se les paga). Unas dos semanas después, el mismo medio de comunicación expuso que la ministra de Transporte, Miri Regev, también llevó a cabo una campaña similar para glorificar su nombre.

En el centro del asunto Pandorogate se encuentra una campaña de marketing para un pastel navideño italiano en cooperación con Balocco, que se comercializó al público bajo la clara impresión de los seguidores de que la compra del producto constituye una contribución a un hospital para niños con cáncer. En la práctica, la donación se hizo con anticipación, independientemente de las ventas, mientras que los principales ingresos de la campaña fluyeron hacia el bolsillo de Ferragni y las empresas bajo su control. A raíz del asunto, en 2024 Italia aprobó una legislación que obliga a los influencers con grandes audiencias a revelar en detalle cualquier colaboración que se presente como una donación, incluida la identidad de los beneficiarios, los montos de la donación y la forma en que se calculan. Además, las autoridades italianas impusieron una multa personal de 400.000 euros a Ferragni y una multa adicional de 675.000 euros a sus empresas, y se abrió una investigación penal que condujo a la acusación por fraude en circunstancias agravadas, un delito por el que la pena puede llegar hasta los cinco años de prisión. Junto a todo esto, naturalmente, los implicados también sufrieron y esperaban un golpe en la confianza del público en ellos, una fuerte caída en el valor de la marca y la pérdida de acuerdos comerciales. ¿Se iniciarán también procedimientos penales en Israel y se impondrán multas a los implicados en el asunto de las publicaciones de los ministros Smotrich y Regev, y a los influencers de las redes sociales implicados, como Yinon Magal, Moshe Kursia, Yael Bar Zohar, Maya Dagan, Michal HaKatana (Michal Weizmann), Guy Hochman, Itay Herman ("El Cazador"), Kobi Maimón, Simcha Guetta?

La Ley de Protección al Consumidor israelí no solo prohíbe engañar a los consumidores, sino que también prohíbe la publicidad encubierta. La ley establece que un anuncio que pueda inducir a una persona a suponer que lo que se afirma en él no es un anuncio se considerará publicidad engañosa, incluso si el contenido del anuncio en sí no es engañoso. Por lo tanto, los influencers que realmente realizan un anuncio están obligados a informar sobre él para evitar una situación en la que los consumidores puedan suponer que no se trata de un mensaje de marketing. La definición de "publicidad" en la legislación israelí es muy amplia e incluye también "la publicidad financiada o respaldada por una entidad comercial relacionada con el tema de la publicidad, o por la que el anunciante ha recibido, por adelantado o retroactivamente, un pago o cualquier otro beneficio, o el compromiso de recibirlo de dicha entidad comercial". Así, por ejemplo, en el caso Bar Refaeli [1], el Tribunal dictaminó que un descuento recibido por una celebridad es, de hecho, un ingreso a todos los efectos. Es cierto que no cualquier caso en el que un influencer web reciba un producto gratuito convierte cada carga por parte del influencer del uso del producto en un anuncio, pero ciertamente si dicho influencer recibe un pago por ello, debe divulgarlo. La causa de acción en virtud de la Ley de Protección al Consumidor es civil y penal, y la ley también impone responsabilidad a los funcionarios corporativos, que deben supervisar y hacer todo lo posible para evitar una violación de la ley. Además, la ley también establece explícitamente que si una violación fue cometida por algún empleado de la empresa, se presume que el empleador no cumplió con su deber de supervisión.

"Pandorogate" no es un caso específico, sino más bien una llamada de atención para cualquiera que opere en una era donde la reputación es una moneda de cambio y la responsabilidad legal comienza mucho antes de que se firme un contrato. No menos que una pregunta del consumidor, es una cuestión de confianza pública, los límites del marketing y el poder de la ley para entrar en las áreas de las "emociones". En cualquier caso, es vital a la hora de realizar una campaña online ir acompañado de abogados con amplia experiencia en el ámbito de las redes sociales e Internet[2].

*** Doron Afik, Esq.** es notario público y abogado admitido para ejercer en Israel y Nueva York y es socio director de Afik & Co., Attorneys and Notaries (www.afiklaw.com) , que forma parte de BOKS International (www.boks-international.com). Doron fue profesor adjunto en la Universidad Hebrea. Doron enseña Fusiones y Adquisiciones como parte del programa EMBA. La práctica de Doron se centra principalmente en transacciones internacionales, incluidas fusiones y adquisiciones, resolución de disputas y cuestiones de derecho público. Se graduó de un curso de resolución alternativa de disputas de la Unión Europea y de la Master Class de la ICC para árbitros y también se desempeña como árbitro. La abogada **Hila Rosenberg** se enfoca en derecho comercial, derecho laboral y litigios. Esta descripción general no constituye ningún asesoramiento legal y se recomienda consultar con un abogado que se especialice en este campo antes de tomar cualquier decisión sobre los problemas descritos en esta revisión. Para más información: 03-6093609, o por correo electrónico: afiklaw@afiklaw.com.

[1] Apelación Fiscal (Centro) 6418-02-16 Bar Refaeli v. Kfar Saba Asesor Fiscal (10 de abril de 2019), El Honorable Juez Shmuel Bornstein - https://he.afiklaw.com/caselaw/9324

[2] Ver : Las reglas de oro del uso de las redes sociales para su empresa/Adv. Adi Marcus, publicado en Afik News 342 25.08.2021 - https://es.afiklaw.com/articles/a342